

Crític criticable

El *Diccionari de la literatura catalana* diu que Miquel Bach (Sabadell, 1945) és crític perquè ha tingut cura de les edicions d'obres de Joan Oliver, Francesc Trabal i Armand Obiols.

Fals Sagarra a la Costa Brava

Mercè Tatjer (*Els banys de mar a Catalunya*. Albertí) diu que "Caella de Palafrugell adquiriria renom de la mà dels escriptors Josep Pla i Josep Maria de Sagarra –que li dedicaren obres molt populars, com ara *Cançons de rem i de vela* o *El cafè de la Marina*". Com és prou conegut, tant el llibre de poemes com l'obra de teatre, tots dos de Sagarra –cap de Pla–, sorgeixen del descobriment que fa l'escriptor del Port de la Selva i el cap de Creus el 1922, després de descartar, com a matèria literària, Caella de Palafrugell, vila que visita durant uns dies, convidat per Pla, el 1921. Sobre *El cafè de la Marina*, va dir: "La vida dels pescadors i dels mariners del cap de Creus i del Port de la Selva, la conec bastant, i ja fa molt temps que tenia ganes de dur-la al teatre en una forma estilitzada i poètica". A les *Cançons de rem i de vela*, llibre datat al Port de la Selva l'estiu del 1923, trobem les "Vinyes verdes vora el mar", típiques del cap de Creus.

Concentració distreta

Segons la versió Random House Mondadori-Carme Arenas d'*El cementiri de Praga*, Joly es va assegurar "concentrat aguantant tots aquells fulls que li estaven caient de les mans". Si els aguantava, concentrat, com li queien de les mans? El que diu Eco és que es va assegurar "atent a recollir ('raccoliere') tots aquells fulls que li estaven caient de les mans".

Empobriment

El DIEC2 desconeix l'expressió "anar granat", que per al Primer Diccionari té el sentit de "portar molts diners a la butxaca, ser ric".

'Dels orígens a la República', primer volum de la biografia oficial de Josep Tarradellas

La formació catalanista de Josep Tarradellas i la seva entrada a Esquerra Republicana de Catalunya i a la Generalitat de Catalunya de la Segona República, primer com a secretari particular del president Francesc Macià, i poc més tard com a conseller de Governació, marquen la vida del polític, abans de la guerra, com queda palès en el primer volum de la seva biografia oficial, sorgida de l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià, *Josep Tarradellas. Dels orígens a la República (1899-1936)*.

El volum ha estat publicat per l'editorial Dau i coordinat per Ton Barnils, editor de Dau, i Montserrat Catalán, directora de l'arxiu. L'edició consta d'una biografia, corresponent a l'etapa indicada, que ha estat redactada per Joan Esculies Serrat, i un aplec de textos, en gran part inèdits. També s'hi recull una descripció del fons del l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià, del qual han sorgit deu volums amb textos inèdits del president Tarradellas.

El volum narra els orígens del polític, l'activisme catalanista i republicà de la seva joventut, la seva participació en la creació d'Esquerra Republicana de Catalunya i la tasca duta a terme com a conseller de Governació sota la presidència de Francesc Macià.

Els textos originals estan relacionats amb la persona de Tarradellas, però també amb el país en general. Han estat repartits en quatre apartats: documents polítics, cartes, articles i parlaments, i altres textos.

Hi ha previst publicar quatre volums en total sobre la vida política de Tarradellas a través del seu arxiu. El segon estarà dedicat a la guerra i abastarà del 18 de juliol de 1936 fins al gener de 1939. I el tercer i quart cobriran l'exili i la seva presidència des de la Generalitat.

L'editor crida l'atenció, pel que fa a la part documental, sobre la descripció relativa a la dignificació del Palau de la Generalitat i l'habilitació del Parlament l'any 1932 i també sobre la llista d'autoritacions d'entrada al Palau de la Diputació en proclamar-se la República, llista de centenars de noms i que és, considera Ton Barnils, un veritable "qui és qui" de la Catalunya dels anys trenta, en especial, la republicana.

En la biografia de Joan Esculies Serrat descobrim aspectes que ajuden a comprendre el Tarradellas de l'exili i del retorn, així com la influència que va rebre del president Macià. En acompanyar l'Avi com a secretari personal en el seu periple pels pobles de Catalunya, va copsar de primera mà el valor de la imatge en la Catalunya populista que anava qüestionant, experiència que, afegida a l'exemple de Macià presentant-se o representant-se com a president d'un "Estat Català" virtual durant el seu exili (1923-1931), resultaria molt útil a Tarradellas en el futur, quan esdevindria president a l'exili. També l'interès a mantenir un contacte fluid i constant amb la premsa: Tarradellas va organitzar i dirigir el nou servei de premsa de la Generalitat, va instaurar el recull de premsa diari del Govern de la Generalitat i va habilitar una sala de premsa al palau.

EL TEMPS

Josep Tarradellas, al seu despatx del departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, al 1931.